

# משק שמואלי

זה פשוט סיפור על אהבות ועל משפחה ארץ ישראלית מהסוג המשובח. זה סיפור על אהבה לבעלי חיים, על אהבה בין ניר ויעלי, על אהבה לחקלאות ומשפחה וכמובן סיפור על אהבה לגבינות. זה סיפור על שורשים עמוקים שצמחו לתפארת, סיפור על אנשים ערכיים ודיר נדיר. ואם תשאלו איך משק חקלאי אמיתי צריך להיראות, סעו למשק שמואלי ותראו בעצמכם •

אני חולב את העיזים רק פעם ביום, ההרבעות מתבצעות באופן טבעי ללא שימוש בהורמונים. לאחר 5 חודשי הריון, האימהות מגדלות את הגדיים והגדיות ואנחנו חולקים איתם את החלב ואין הפרדה ביניהם. חשוב לי לומר כי המשק שלנו הוא כמעט אוטרקי ואנחנו מגדלים לעצמנו כמעט את כל המזון, כולל תרנגולות המסתובבות חופשי

גם כי החקלאות בערה בו. כמובן שהוא סחב איתו גם את יעלי שעזבה את עבודתה ומאז שניהם חולבים ומגבנים במחלבת הבוטיק שלהם. ניר חולב, כל יום את העיזים, יעלי מגבנת וככה טוב להם, מאוד טוב להם. כיום יש למשפחה דיר עיזים של כ-100 עיזים ותפיסת העולם של שניהם דוגלת קודם כל ברווחת בעלי החיים וכמה שיותר קרוב לטבע. ניר "ראשית האהבה שלנו לעיזים היא לא משהו הכרחי בגלל העבודה, אלא משהו הבא מהלב. אני חולב את העיזים רק פעם ביום, ההרבעות מתבצעות באופן טבעי ללא שימוש בהורמונים. לאחר 5 חודשי הריון, האימהות מגדלות את הגדיים והגדיות ואנחנו חולקים איתם את החלב ואין הפרדה ביניהם.

ניר שמואלי, דור שלישי במושב באר טוביה, סבא וסבתא שלו, היו מדור המייסדים של באר טוביה, מושב עובדים שנוסד בשנת 1930. ניר, חזק בהיסטוריה אומר כי "זה אולי המקום לציין כי באר טוביה קמה כמושבת ברון ב-1888, נחרבה כליל בפרעות תרפ"ט ונוסדה מחדש על ידי 13 מחבריו הטובים של טרומפלדור". הוריו של ניר, ישראל שנולד בבאר טוביה ואימו, תחיה שנולדה בכפר הס, הקימו את המשק המשפחתי, כמשק בקר לחלב כמו מרבית המשקים בבאר טוביה. אך לימים המשק שינה את פניו וכיום הוא משק עיזים עם מחלבת בוטיק לייצור גבינות.

## אוהבים סיפור אהבה

הסיפור של ניר ויעלי, יכול בשקט להוות תסריט מצוין לסרט ישראלי. כמעט מהרגע שנולד גידל ניר צאן ואהב תמיד את בעלי החיים הקטנים, אך התוכנית לדיר עיזים השתנתה לניר עקב מחלת הסרטן בה לקה ויחד עם זה האיסור לעבוד עם בעלי חיים עקב השתלת מח עצם. החיים מתכננים לנו לפעמים אחרת ממה שאנחנו רוצים, אומר ניר בחיוך. ואז הוא יצא, בלית ברירה, ללמוד ניהול וכלכלה ומשם התגלגל לעבוד 11 שנים בחברת ibm. אך החלום על דיר ומחלבה לא עזב אותו ולא הרגע אחד. בשנת 2002 ניר פגש את יעלי, אהבת חייו הגדולה שגם היא מגיע ממשפחה שורשית, דור שלישי מכפר ביל"ו. השניים התחתנו בשנת 2003 ונולדו להם 3 ילדים. יעלי שהיתה בזמנו יועצת חינוכית, המשיכה בעבודתה והמשפחה גרה ליד הוריו של ניר בבאר טוביה. לאחר 11 שנים וכשהחלום על דיר ומחלבה לא נתן לו מנוח, החליט ניר לחזור למשק



יודעים סיפור אהבה, יעלי וניר. צילומים איתן וקסמן

והמגמה היא כל הזמן להמשיך קדימה. אני באמת מקווה שהקורונה אולי לימדה את תושבי ישראל והממשלה כי שמירה על חקלאות זו שמירה על גבולות המדינה והביטחון התזונתי של ישראל. חשוב להמשיך לקנות תוצרת ישראלית ואנחנו מברכים מאוד על הדרך שלנו, אנחנו למדנו בחיינו כי שום דבר אינו מובן מאליו".

### ניר "מוכרים רק מה שאנחנו מייצרים"

במשק שמואלי עובדים קשה, אך נהנים מכל רגע וכך אכן זה נראה כשמסתובבים עם הזוג ופתאום נתקלים בתחילת לידה. להביט על ניר בזמן הלידה, לראות את אהבתו האמיתי, חסרת הפוזה, קשה שלא לאהוב אותו ואת זוגתו יעלי. על המוצרים שלהם אומר ניר "המוצרים שלנו הם טבעיים המיוצרים בשיטות מסורתיות וללא חומרים משמרים. יש לנו במחלבה 14 סוגי גבינות שונות. יוגורטים, גבינה צ'רקסית, לאבנה, גבינה לבנה, פטה, חלומי, ברי, קממבר וסנט מור, גאודה, תום וגבינה קשה מיוחדת שלנו הנקראת אנה על שם שלושת הילדים, אסף, נעמה והילה. את הגבינות הם מוכרים בחנות המשק הממוקמת סמוך למחלבה ועד לפני עידן הקורונה, היו גם נערכים במקום סיורי הדרכה ולימוד". באמצעות ייצור הגבינה במתכונת של 'משק סגור' (גידול העיזים ותוצרתם) יעל וניר משמרים את החקלאות של הסבים וההורים: חקלאות של משק כפרי, עם מגע אישי והעמקה בהיסטוריה שבתוכה היא מתקיימת. על עתיד החקלאות, אומר ניר "תראה, בכל מקרה, אנחנו כאן בכדי להישאר, אין אופציה אחרת. אך ברמה הארצית חייבים לשמור על הקיים ולחזק את החקלאות והחקלאים, באשר אלינו, אנחנו רוצים להמשיך לעבוד ביחד, תוך שמירה על רווחת בעלי החיים, עבודה עצמית שזה מאוד חשוב והזכות לחנך את ילדינו על ברכי עבודה עברית, חקלאית". "ענף החלב בישראל חשוב מאוד ויש סביבו המון אנשים שמתפרנסים ממנו, בישראל או בעקיפין. אני מאוד מקווה שמדינת ישראל תדע לחבק את החקלאים ולתמוך בהם. אנחנו לא רוצים כסף מהמדינה רק שיתנו לנו לעבוד ולהתפרנס בשקט". משק שמואלי, ציונות ללא מרכאות והלוואי שיהיו עוד משקים רבים שכאלה ברחבי ישראל, ללא ספק, נהיה חברה טובה יותר. ▲

חשוב לי לומר כי המשק שלנו הוא כמעט אוטרקי ואנחנו מגדלים לעצמנו כמעט את כל המזון, כולל תרנגולות המסתובבות חופשי. זה חלק מתפיסת עולמנו". על אהבתו הניכרת לעיזים מספר ניר "תשמע מאז שהייתי ילד תמיד העדפתי את החיות הקטנות יותר והעיזים הם בכלל הפייבוריט. העז היא חיה מאוד נבונה ועצמאית באופי. היא סקרנית ושובבה והיא חיה מאוד נקשרת ומעבירה הרבה רגש. אני חולב אותן לבד ככה שאני מכיר כל עז ועז, כי העדר קטן וכך אנחנו רוצים ומתכוונים שזה ישאר. אנחנו לא רוצים להתרחב או לגדול כי אנחנו אוהבים לעשות הכל בעצמנו, זה הלב והמהות שלנו".

### עבודה עצמית, משפחתית

המשק שלהם מתבסס אך ורק על עבודה עצמית של יעלי וניר ועזרה יום יומית של שלושת הילדים וכמובן תמיכה מההורים. יום העבודה של ניר נמתח לאורך כל היום, כפי שניר מגדיר זאת "אנחנו סביב המחלבה ועדר העיזים למעשה כל החיים". הזוג למד במהלך השנים איך לעשות גבינות וממשיך ללמוד כל הזמן תוך כדי תנועה. זה החל מעשיית גבינות בבית ומהר מאוד התאהבו השניים בייצור הגבינות הזוג פעל לקבלת כל האישורים הנדרשים כולל רישיון יצרן ורישיון עסק והקימו מחלבה לתפארת. זו אולי גם הסיבה שהקורונה, לא כל כך פגעה בהם, ניר "מכיוון שאנחנו מחלבה המתבססת על עבודה עצמית, בכל פעם שנסגרת דלת אחת, נפתחת אחרת ואנשים טובים הגיעו לתמוך ולקנות ישירות מהיצרן והחקלאי כי הבינו את חשיבות החקלאות בישראל". יעלי "אני מאוד גאה להיות גם כבת כפר ביל"ו ותושבת באר טוביה וכנכדה למייסדי כפר ביל"ו, ינקתי עוד מבטן אימי את אהבת הארץ והאהבה לחקלאות ולא בכדי, מתנוסס במרכז המשק שלנו המשפט של סמילנסקי "אם חקלאות כאן, מולדת כאן". על ההיכרות עם ניר מספרת יעלי "שביל החיים הוביל אותי לניר ומהרגע ראשון זו היתה אהבה באמת גדולה. בעברי הייתי עובדת סוציאלית ועם החזרה של ניר למשק והרעיון של הקים מחלבה, היה לנו ברור שאנחנו נעשה את זה רק ביחד, כמשפחה. זו זכות גדולה להיות עצמאים, לעבוד במשק, לעבוד עם הילדים ולהיות זמינים להם. ומעל לכל להיות קרובה לניר כל היום" מחייכת יעלי. באשר לעתיד החקלאות הישראלית, יעלי נחרצת בתשובתה "זה באמת לא מובן מאליו המסלול שלנו